

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 25Cb/156/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209477
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Krošlák Cmerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2118209477.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Evou Krošlák Cmerovou v právnej veci žalobkyne: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Trnava, IČO: 30 807 484, V. Clementisa 24/A, 917 22 Trnava, proti žalovanému: Tate & Lyle Boleraz, s.r.o. IČO: 31 411 011, 919 08 Boleráz, právne zastúpený: JUDr. Laura Bíróová, advokátka, Klincová 37/B, 821 08 Bratislava, o zaplatenie 4.370,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 3.277,62 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd konanie **z a s t a v u j e**.

III. Žalobkyňi sa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava súdu dňa 26.11.2018 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 4.370,16 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že na základe Protokolu Inšpektorátu práce Trnava zo dňa 25.10.2012, č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX v spojitosti s Dodatkom č. 1 k vyššie uvedenému protokolu zo dňa 22.01.2013 bol žalovaný uznaný vinným z nedodržania povinnosti uvedenej v § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 v nadväznosti na Prílohu č. 1 bod 2.12. NV SR č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov, čím spôsobil poistencovi žalobkyne, poškodenému V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, F., zranenia, na základe ktorých menovanému vznikol nárok na invalidný dôchodok od 05.09.2013. Vyššie uvedené sám žalovaný uznal v Zázname o registrovanom pracovnom úraze zo dňa 10.09.2012, v časti rozsah zodpovednosti zamestnávateľa za registrovaný pracovný úraz uviedol 100 %. Za obdobie od 05.09.2017 do 04.09.2018 vyplatila žalobkyňa poškodenému dávky nemocenského poistenia vo forme nemocenského vo výške 4.370,16 eur. Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“) má Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Žalobkyňa uviedla, že protiprávnosť konania žalovaného je jednoznačne preukázaná v Protokole Inšpektorátu práce Trnava zo dňa 25.10.2012, č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX. Žalobkyňa výzvou č. X/XXXX/XXXX zo dňa 26.09.2018 vyzvala žalovaného na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť dávky poskytnuté žalobkyňou poškodenému z dôchodkového poistenia vo forme invalidného dôchodku spolu vo výške 4.370,16 eur. Žalovaný však jeho povinnosť do dňa podania žaloby nesplnil.

2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 25Cb/156/2018-9 zo dňa 20.12.2018. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote (dňa 07.01.2019) odpor. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že dňa 01.04.1996 uzavrel s V. pracovnú zmluvu s dňom nástupu do práce dňa 01.04.1996. V. X. dňa 06.09.2012 v súlade s pracovnou zmluvou a dodatkami k nej vykonával druh práce „vedúci zmeny“ od 01.05.2011, čo je zaznamenané i v písomnom protokole zo dňa 25.10.2012. Žalovaný ako zamestnávateľ mal prijaté všetky potrebné interné doklady a dokumenty v súlade so zákonom č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení zmien a dodatkov. Pán E. I. ako vedúci sirupárne určil v e-mailovom pokyne z 15.06.2011 spôsob vykonania konkrétnej práce s tým, že je potrebné použiť pri práci na rebríku bezpečnostný postroj podľa zásad práce vo výškach; uvedený pokyn obdržal i zamestnanec V., ktorý v tom čase vykonával pracovnú funkciu „vedúci zmeny“. Žalovaný ako zamestnávateľ viedol Záznamovú knihu z opakovaného oboznamovania vedúcich zamestnancov ohľadne bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Vedúci zamestnanci absolvovali školenie BOZP dňa 13.09.2011; školenie absolvoval aj V. ako vedúci zmeny (resp. zmenový majster), ktorý dňa 13.09.2011 úspešne vykonal skúšku. V. X. bol podľa posudku o zdravotnej starostlivosti na výkon činnosti zo dňa 08.02.2012, pracovné zaradenie - zmenový majster sirupárne a škrobárne, uznaný spôsobilým na výkon konkrétnej činnosti. Dňa 06.09.2012 o 19.30 hod. došlo u žalovaného ako zamestnávateľa k pracovnému úrazu. Poškodeným bol zamestnanec V. X.. U poškodeného nebola zistená prítomnosť hladiny alkoholu v krvi. Charakteristika deja úrazu je opísaná v protokole Inšpektorátu práce Trnava č. C.-XX-XX-X.X/P/JX-XX zo dňa 25.10.2012, č. úrazu XXXX XXX, č. spisu 2631/2012-P, vypracovaného Inšpektorátom práce Z., v časti E. Ďalej žalovaný uviedol, že V. dňa 06.09.2012 vykonával práce, ktoré sa opakujú, a mal postupovať podľa pokynov vedúceho zamestnanca, ktoré mu boli známe už od 15.06.2011, kedy obdržal od vedúceho zamestnanca pokyny na spôsob vykonania týchto prác vrátane dodržania bezpečnostných predpisov (e-mail 15.06.2011). V. X. bol oboznámený aj s návodom na použitie hliníkových rebríkov a schodíkov vyrobených v ALVE Slovakia spol. s r.o. Žalovaný poukázal na to, že sa k protokolu vyjadril listom zo dňa 02.11.2012, kde zdôraznil, že V. ako zmenový majster, predstavoval jediného vedúceho zamestnanca na danej pracovnej zmene a mal dodržať pokyn nadriadeného a určiť detailný pracovný postup tak, ako to bolo určené e-mailom vedúceho zamestnanca z 15.06.2011. V. však určený postup nedodrжал a prácu vykonal bez zaistenia bezpečnostným postrojom. Žalovaný uviedol, že počas vyšetrovacieho pokusu bolo zistené, že je možné umiestniť dvojité rebríky tak, aby bol úplne rozovretý a tým pádom by mohol byť dodržaný návod na použitie. V. nerešpektoval pokyn nadriadeného zamestnanca, nakoľko pri prácach nepoužil bezpečnostný istiaci postroj a rebrík umiestnil v rozpore s návodom na jeho použitie. Zmenového majstra považuje žalovaný za zodpovednú osobu schopnú určiť detailný postup prác za dodržania podmienok určených vedúcim zamestnancom. V prípade, ak by zmenový majster rešpektoval pokyn vedúceho sirupárne a súčasne by nebol schopný určiť detailný postup výkonu prác, bol oprávnený a súčasne povinný odmietnuť vykonať danú prácu alebo vyžiadať si spresnenie pracovného postupu, čo však neurobil. Dňa 15.01.2013 sa uskutočnil vyšetrovací pokus k pracovnému úrazu, o ktorom bola spísaná dňa 15.01.2013 zápisnica č. C. - XX/XX-X.X/P-JX-XX. Podľa žalovaného vyšetrovacím pokusom zo dňa 15.01.2013 bolo preukázané, že rebrík je možné umiestniť v zariadení tak, aby bol úplne rozovretý v zmysle návrhu na použitie. V zápisnici sa konštatuje, že z tejto polohy pravdepodobne zamestnanci nedosiahli na prírubu bunky, a preto zvolili spôsob umiestnenia rebríka uvedený v bode 1. Názory inšpektorov práce a C. R. D., autorizovaného technika žalovaného, sa rozchádzali, nakoľko autorizovaný bezpečnostný technik zamestnávateľa vyjadril svoj názor, že zamestnanci mali možnosť pridržať sa okolitých konštrukcií, napr. spoja obruče rezinovej nádrže. K protokolu Inšpektorátu práce z 25.10.2012 bol spísaný dodatok č. 1 dňa 22.01.2013, v ktorom bol vyhodnotený vyšetrovací pokus a stanovisko inšpektorov k vyjadreniu žalovaného. Z dodatku č. 1 z 22.01.2013 je zrejmé, že názory žalovaného ako zamestnávateľa a Inšpektorátu práce Z., čo sa týka príčin úrazu (chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenie a zabezpečenie zo strany zamestnávateľa) ostali protichodné a každá zo strán zotrvávala na svojich tvrdeniach, pričom žalovaný zotrvával na svojom stanovisku, že príčinou pracovného úrazu nebolo chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenie a zabezpečenie zo strany zamestnávateľa, ale pochybenie zamestnanca V. X.. Inšpektorát práce Z. v dodatku č. 1 zmenil kvalifikáciu pracovného úrazu na registrovaný pracovný úraz (z pôvodne ťažkej ujmy na zdraví). Žalovaný ďalej uviedol, že je nesporné, že u zamestnanca V. X. došlo k pracovnému úrazu, nakoľko pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu jeho zdravia. Žalovaný má však za to, že zamestnanec svojim zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci bol s nimi riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali,

a zavinené porušenie právnych predpisov zamestnancom bolo jedinou príčinou škody (§ 196 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce). V prípade, ak sa nepreukážu skutočnosti uvedené v § 196 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, žalovaný poukazuje na ustanovenie § 196 ods. 2 písm. a), c) Zákonníka práce, čím sa zbaví zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze sčasti. Zamestnanec V. X. porušil právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že pri vykonávaní prác v rozpore s príkazom nadriadeného zamestnanca (e-mail z 15.06.2011) použil pri práci rebrík, ktorý nepoužil v súlade s návodom na jeho použitie a pri práci nepoužil bezpečnostný zaisťovací postroj podľa zásad pre práce vo výškach. Podľa žalovaného porušenie povinnosti zamestnanca bolo jedinou príčinou vzniku škody. Žalovaný poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 M Cdo 19/2008 z 21.09.2009. Podľa žalovaného v danom prípade ide o osobitnú zodpovednosť, a preto prvok zavinenia, a v prípade, ak sa zavinenie žalovaného ako tretej osoby preukáže, aj mieru zavinenia žalovaného ako tretej osoby, musí súd v konaní o priznanie nároku podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vždy preukázať. Mieru zavinenia tretej osoby musí súd skúmať v každom prípade, nakoľko podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Keďže žalovaný má jednoznačne za to, že škoda, ktorá žalobkyni vznikla výplatom invalidného dôchodku V. nevznikla v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného.

3. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 25Cb/156/2018 - 159 zo dňa 06.02.2019 platobný rozkaz zo dňa 20.12.2018 č.k. 25Cb/156/2018 - 9 zrušil, keďže žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.03.2019.

4. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 04.03.2019 uviedla, že Inšpektorát práce Z. na základe Protokolu zo dňa 25.10.2012, č. C.-XXXX-X.X/P-JX-XX v spojitosti s Dodatkom č. 1 k vyššie uvedenému protokolu zo dňa 22. 01.2013 preskúmaval pracovnú zmluvu pána V. zo dňa XX.XX.XXXX dohodu o zmene pracovných podmienok zo dňa 01.07.2007 v spojitosti s pracovnou a kvalifikačnou charakteristikou zo dňa 01.05.2011 a pracovný úraz zo dňa 06.09.2012 na základe čoho bol odporca uznaný vinným z nedodržania povinnosti uvedenej v § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 v nadväznosti na Prílohu č. 1 bod 2.12. NV SR č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov, čím spôsobil poistencovi navrhovateľa, poškodenému V. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, F. zranenia, na základe ktorých menovanému vznikol nárok na výplatu dávok z nemocenského poistenia od 16.09.2012 do 04.09.2013. Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení má Sociálna poisťovňa právo voči tretím osobám na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského a dôchodkového poistenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Podľa Protokolu Inšpektorátu práce Z. zo dňa 25.10.2012, č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX v spojitosti s Dodatkom č. 1 k vyššie uvedenému protokolu zo dňa 22.01.2013 je jednoznačné, že k protiprávnemu konaniu došlo zo strany odporcu v plnej miere. Tvrdenia právneho zástupcu žalovaného považuje za účelové, sú v zjavnom rozpore s Protokolom Inšpektorátu práce Z. zo dňa 25.10.2012, č. C.-XX-XXX.X/P-JX-XX v spojitosti a s Dodatkom č. 1 k vyššie uvedenému protokolu zo dňa 22.01. 2013, kde je jednoznačne uvedené „nemeníme príčinu pracovného úrazu a ponechávame ju tak, ako bola určená v protokole č. C., teda kódom 2” - Chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenie a zabezpečenie na strane zamestnávateľa. Podľa Dodatku č. 1 k protokolu Inšpektorátu práce Z. zo dňa 25.10.2012 č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX je jednoznačne uvedené, že vyšetrovacím pokusom bolo zistené, že rebrík nemohol byť v dvoch rôznych polohách postavený tak, aby vykonávanie práce z neho bolo bezpečné. Zamestnanci nemali možnosť bezpečne sa pridržať rebríka, alebo inej pevnej konštrukcie (pričom pridržiavanie sa obruče rezínovej nádrže nie je určené na bezpečné pridržiavanie sa). E-mailová správa od vedúceho sirupárne pána E. I. (pozn. súdu: správne má byť „I.”), v ktorom určil spôsob na vykonanie práce: stredná bunka nie je prístupná z plošiny, preto použite rebrík a pri práci na rebríku použite postroj bola zaslaná pánovi V. X. dňa 24.05.2011 a k pracovnému úrazu došlo dňa 06.09.2012. Podľa žalobkyne z veľkého časového rozostupu je zrejmé, že pracovná inštrukcia na postup prác nebola aktuálna a teda nesúvisela s danou opravou pri ktorej došlo k pracovnému úrazu. Je zrejmé, že pán V. nemohol žiadať spresnenie pracovného postupu od vedúceho sirupárne. Samotný Inšpektorát práce v Dodatku č. 1 uvádza „ Pán V. X. nebol povinný ani spôsobilý určovať si kotviaci bod pre bezpečné uchytenie bezpečnostného postroja”. K jeho pádu z rebríka prišlo pri schádzaní z rebríka. Použitie bezpečnostného postroja by v tomto prípade nezaručovalo ochranu zamestnanca pred pádom. K problematike bezpečného umiestnenia rebríka t.j. úplného roztvorenia je v zápisnici o výsledku vyšetrovacieho pokusu uvedené, že k úplnému roztvoreniu rebríka tak, aby bolo možné

bezpečne dosiahnuť na prírubu rezínovej nádrže, nie je možné, z čoho je zrejmé, že pri použití rebríka ako bolo určené na danú opravu, zamestnanci nemohli vykonať opravu bez vystaveniu sa rizika pádu. Na základe uvedeného je zrejmé, že použitie dvojitého rebríka nebolo v tomto pracovnom prostredí vhodným pracovným prostriedkom na daný druh práce. Zamestnanci nemali možnosť bezpečne sa pridržovať rebríka, prípadne inej vhodnej konštrukcie. Základným nedostatkom bolo, že stredná bunka AI zariadenia STD CSEP nebola vybavená pracovnou plošinou, preto zamestnanci vykonávali prácu na tejto bunke pri výmene rezínu a údržbe za použitia dvojitého rebríka. V protokole č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX v bode G. Zistené nedostatky je jednoznačne určená príčinná súvislosť medzi zranením pána V. zo dňa 06.09.2012 a nedostatkami na strane zamestnávateľa AMYLUM SLOVAKIA, spol. s r. o., kde je jednoznačne preukázané porušenie povinnosti uvedenej v §6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 v nadväznosti na Prílohu č. 1 bod 2.12. NV SR č. 392/2006 Z.z. o mimoriadnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov. Je preukázané porušenie povinnosti zamestnávateľa, v tom že nedostatočne zabezpečil pracovisko na výmenu rezínovej bunky AI na zariadení STD CSEP ochranným zariadením, čím nevytvoril bezpečné pracovné podmienky. Určený pracovný prostriedok dvojité rebrík, nebolo možné v stiesnených priestorových podmienkach zariadenia použiť v bezpečnej polohe tak, aby bol zaistený v úplnom rozovretí, čím by bola eliminovaná jeho nestabilita. Zo strany poškodeného V. neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by súviseli s pracovným úrazom, ktorý sa mu stal. Inšpektorát práce Z. v protokole č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX v bode V. Opatrenia na základe vyššie uvedeného „v súlade s ustanovením § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nariaďuje zamestnávateľovi odstrániť zistený nedostatok v bode 1b1) tak, aby bola trvale zaistená bezpečnosť zamestnancov pri vykonávaní nevyhnutných prác na všetkých zariadeniach STD CSEP aplikovaním vhodného ochranného zariadenia. Následne bola zamestnávateľovi AMYLUM SLOVAKIA spol. s r.o. uložená povinnosť doručiť Inšpektorátu práce Z. do 10.12.2012 písomnú správu o splnení opatrenia na odstránenie zisteného porušenia v bode 1b1) protokolu v zmysle § 14 ods. 2 písm. b) zákona 125/2006 Z.z.. závery Inšpektorátu práce Z. uvedené v Protokole zo dňa 25. 10. 2012, č. C v spojitosti a s Dodatkom č. I zo dňa 22. 01. 2013 k vyššie uvedenému protokolu sú jednoznačné, bolo v nich preukázané zavinenie odporcu a príčinná súvislosť medzi porušením jeho povinností a pracovným úrazom, odporca bol v nich jednoznačne uznaný vinným z nedodržania povinnosti uvedenej v S 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. v nadväznosti na S 3 ods. 1 a S 4 ods. 1 v nadväznosti na Prílohu č. 1 bod 2.12. NV SR č. 392/2006 zz. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov. Žalobkyňa má za to, že závery znaleckého posudku č. 252/2016, ktorý bol v danej veci vypracovaný jednoznačne preukázali porušenie povinností na strane zamestnávateľa, tým že na základe technických parametrov pracoviska zamestnávateľ nesprávne určil pracovný prostriedok (rebrík), tým, že pevné záchytné lano na bezpečnostnom postroji nebolo správne navrhnuté, pevné kotviace lano by nezabránilo pádu pri vzostupe a zostupe slúži len na ukotvenie pri samotnom výkone práce, správne malo byť navrhnuté záchytné lano, ktoré sa pri vzostupe a zostupe na miesto výkonu práce odvíja a navíja, tým, že zamestnávateľ neurčil miesto kotviaceho bodu, ďalej tvrdenie zamestnávateľa, že poškodený sa pri výkone pracovnej činnosti mohol pridržovať okolia znalec určil ako nebezpečný pracovný postup, ktorý je možné vykonať iba pri samotnom výkone práce a nie pri vzostupe a zostupe. Poškodený vykonával pracovnú činnosť na základe príkazu nadriadeného, a tým spôsobom ako bola v danej prevádzke dlhodobo vykonávaná. Pracovný postroj, ktorý mu bol k dispozícii s pevným kotviacim lanom nepoužil z dôvodu, že nebol určený kotviaci bod ako bolo preukázané znaleckým posudkom a samotné použitie by v danom prípade nezabránilo pracovnému úrazu, ktorý sa mu stal.

5. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 23.05.2019 uviedol, že pokiaľ žalovaný uvádza, že sa nezakladá na pravde tvrdenie žalobkyne, že žalovaný bola uznaný vinnou z nedodržania povinnosti uvedenej v § 6 ods. 1 písm. d) zák.č. 124/2006 Z.z. a nasl. v zmysle protokolu z 25.10.2012 a dodatku č.1 k nemu z 22.1.2013. Inšpektorát práce Z. nezisťoval vinu žalovaného. V protokole z 25.10.2012 konštatoval len nedostatky zistené v príčinnej súvislosti s udalosťou na strane zamestnávateľa ako porušenie povinnosti uvedenej v § 6 ods. 1 písm. d) zák.č. 124/2006 Z.z. a nasl. Žiadne konštatovanie „viny“ žalovaného nebolo ani predmetom dodatku č. 1 k protokolu z 22.1.2013. Žalovaný poukázal na to, že Inšpektorát práce Z. pochybil pri klasifikácii pracovného úrazu zamestnanca, ktorý kvalifikoval ako „závažný pracovný úraz“ a až na námietky žalovaného, doložené znaleckým posudkom, zmenil kvalifikáciu na „registrovaný pracovný úraz“. Žalovaný zdôraznil, že ani Inšpektorát práce Z. ani žalobkyňa neposudzovali, koho zavinením došlo k pracovnému úrazu, teda neskúmali zavinenie ako

subjektívnu kategóriu, ako určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako výsledku tohto konania. Tvrdenie žalobkyne ohľadne skutočnosti, že „z veľkého časového rozostupu je zrejmé, že pracovná inštrukcia na postup prác nebola aktuálna a teda nesúvisela s danou opravou pri ktorej došlo k pracovnému úrazu“ nie je pravdivé a nezakladá sa na vykonaných dôkazoch. C.. X. X., inšpektor práce, ako svedok v rámci jeho výsluchu uskutočneného dňa 16.6.2015 pred Okresným súdom Trnava v konaní pod sp. zn.

14C/191/2014 uviedol, že ak sa práca vykonáva opakovane a dlhodobo nie je potrebné inštrukciu poslať opakovane, stačí, ak ide o tú istú prácu, aby bola inštrukcia zaslaná jeden krát. Z uvedeného vyplýva, že poškodenému zamestnancovi bola zo strany žalovanej, ako jeho zamestnávateľa, daná riadna inštrukcia vo forme mailovej správy z 15.6.2011 od jeho bezprostredne nadriadeného C.

6. Žalobkyňa v konaní ďalej uviedla (v písomnom podaní doručenom súdu dňa 02.07.2019), že poškodenému V. X. vznikol v dôsledku zranení spôsobených žalovaným nárok na výplatu dávok z nemocenského poistenia od 16.09.2012 do 04.09.2013 a následne nárok na výplatu dávok z dôchodkového poistenia formou invalidného dôchodku od septembra 2013 až do dňa podania vyjadrenia. Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava si uplatňuje náhradu škody, ktorá jej vznikla vyplatením dôchodkových dávok, ktoré majú charakter dlhodobých dávok, ktoré sa vyčísľujú spravidla raz za rok. V dôsledku toho, že ide o priebežne vyplácané dávky a tieto majú charakter tzv. splátkového plnenia, uplatnenie práva Sociálnej poisťovne na náhradu škody sa odvíja od dátumu výplaty splátky poskytnutej dávky.

7. Okresný súd Trnava vydal dňa 25.07.2019 uznesenie sp. zn. 25Cb/156/2018 - 189, ktorým konanie prerušil do právoplatného skončenia veci Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/27/2019. Strany vo svojich vyjadreniach totiž poukazovali na súdne konanie Okresného súdu Trnava sp. zn. 14C/191/2014. Na Najvyššom súde SR sa pod sp. zn. 4 Cdo 27/2019 viedlo konanie o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.5.2018, sp. zn. 26Co/141/2017. V konaní sp. zn. 26Co/141/2017 v spojení s konaním sp. zn. 14C/191/2014 sa riešil nárok uplatnený žalobkyňou podľa § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. titulom náhrady škody vzniknutej žalobkyňi výplatu dávok nemocenského poškodenému V.i (pracovný úraz dňa 6.9.2012). Žalovaný v súlade s ustanovením § 164 CSP navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 25Cb/156/2018 uznesením prerušil až do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/27/2019. Žalovaný zdôraznil, že ide o skutkovo a právne rovnaké právne veci (v spore 14C/191/2014 ide o regresnú náhradu nemocenského a v spore 25Cb/156/2018 o regresnú náhradu invalidného dôchodku za obdobie od 5.9.2017 do 4.9.2018) a v konaní 4Cdo/27/2019 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci 25Cb/156/2018. Žalobca ponechal rozhodnutie o prerušení konania na úvahe súdu. Vzhľadom na to, že na Okresnom súde Trnava prebiehalo konanie sp. zn. 14C/191/2014 a v tomto konaní sa riešila otázka existencie a výška pohľadávky, ktorej titul je totožný s pohľadávkou uplatňovanou v prejednávanej veci, a súd by v prejednávanej veci musel vykonávať to isté dokazovanie ako v konaní 14C/191/2014 - teda v konaní Najvyššieho súdu SR sa rieši otázka, ktorá môže mať vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, preto súd aj z dôvodu hospodárnosti a efektivity konania prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci 4Cdo 27/2019. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2019.

8. Okresný súd Trnava vydal dňa 27.07.2020 uznesenie sp. zn. 25Cb/156/2018 - 210, ktorým konanie prerušil do právoplatného skončenia veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 14C/191/2014. Strany vo svojich vyjadreniach opätovne poukazovali na súdne konanie Okresného súdu Trnava sp. zn. 14C/191/2014. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia, žalovaný v súlade s ustanovením § 164 navrhol, aby súd konanie vedené pod sp.zn. 25Cb/156/2018 uznesením prerušil až do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/27/2019, čomu Okresný súd vyhovel. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v konaní č.k. 4Cdo/27/2019 bolo opätovne rozhodnuté Okresným súdom Trnava vo veci 14C/191/2014 dňa 11.06.2020 a proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie. Žalovaný preto v súlade s ustanovením § 164 CSP znovu navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 25Cb/156/2018 uznesením prerušil až do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 14C/191/2014. Žalobkyňa súhlasila s prerušením konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2020.

9. Keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/191/2014 už prvým rozsudkom sp. zn. 14C/191/2014-448 zo dňa 30.03.2017 bola stanovená miera zodpovednosti žalovaného ako zamestnávateľa a

poškodeného ako zamestnanca, žalobkyňa zobrala žalobu na pojednávaní konanom dňa 17.03.2022 v časti 1.092,54 eur späť, s týmto späťvzatím vyjadril žalovaný súhlas. Z uvedeného dôvodu súd výrokom II. v uvedenej časti konanie zastavil.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to s Protokolom Inšpektorátu práce Z. č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX zo dňa 25.10.2012, Dodatkom č. 1 zo dňa 22.01.2013 k protokolu č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX zo dňa 25.10.2012, Potvrdením o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 19.09.2018, výzvou č. X/XXXX/XXXX zo dňa 26.09.2018, so Záznamom o registrovanom pracovnom úraze zo dňa 10.09.2012, s výpisom z Obchodného registra žalovaného, Pracovnou zmluvou zo dňa 01.04.1996, Dohodu o zmene pracovných podmienok zo dňa 01.07.2007, Pracovnou a kvalifikačnou charakteristikou zo dňa 01.05.2011, Internou smernicou GR 023 z 12.10.2006, Internou smernicou GR 020 z 12.10.2006, Registrom nebezpečenstiev a nežiadúcich udalostí spracovaných pre operátorov sirupárne z 01.09.2008, e-mailom E. z XX.XX.XXXX, Prezenčnou listinu zo školenia vykonaného dňa 18.06.2011, Záznamovou knihou opakovaného oboznamovania vedúcich zamestnancov s BOZP z 13.09.2011, s Posudkom o zdravotnej spôsobilosti na výkon konkrétnej činnosti z 08.02.2012, Návodom na použitie rebríka, Vyjadrením žalovaného k protokolu z 02.11.2012, Znaleckým posudkom č. 1/2013 z 05.01.2013, Zápisnicou o výsledku vyšetrovacieho pokusu z 15.01.2013, Opravou z 24.01.2013, s obsahom pripojeného spisu sp. zn. 14C/191/2014 - najmä s výpoveďami svedkov V. X., C.. R. D., C.. E. I., C.. X. X. a L. G. a so znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 252/2016, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

11. Z pripojeného spisu sp. zn. 14C/191/2014 vyplynulo, že žalobkyňa v tomto konaní poukázala tiež na to, že vyšetrovacím pokusom bolo zistené, že rebrík nemohol byť v dvoch rôznych polohách postavený tak, aby vykonávanie práce z neho bolo bezpečné. Zamestnanci nemali možnosť bezpečne sa pridržať rebríka, alebo inej pevnej konštrukcie. E-mailová správa od vedúceho sirupárne bola zaslaná dňa 24.05.2011 a k pracovnému úrazu došlo dňa 06.09.2012. Pracovná inštrukcia na postup prác nebola aktuálna, a teda nesúvisela s danou opravou, pri ktorej došlo k pracovnému úrazu. Samotný Inšpektorát práce v Dodatku č.1 uvádza, že V. X. nebol povinný ani spôsobilý určovať si kotviaci bod pre bezpečné uchytienie bezpečnostného postroja. K jeho pádu z rebríka prišlo pri schádzaní z rebríka, použitie bezpečnostného postroja by v tomto prípade nezaručovalo ochranu zamestnanca pred pádom. Podľa žalobkyne je v protokole v bode G. Zistené nedostatky jednoznačne určená príčinná súvislosť medzi zranením V. a nedostatkami na strane zamestnávateľa, kde je jednoznačne preukázané porušenie povinnosti zamestnávateľa, v tom, že nedostatočne zabezpečil pracovisko na výmenu rezínovej bunky A1 na zariadení STD CSEP ochranným zariadením, čím nevytvoril bezpečné pracovné podmienky. Určený pracovný prostriedok dvojitý rebrík nebolo možné v stiesnených priestorových podmienkach zariadenia použiť v bezpečnej polohe tak, aby bol zaistený v úplnom rozovretí, čím by bola eliminovaná jeho nestabilita. Po vykonaní znaleckého dokazovania sa žalobkyňa vyjadrila, že závery znaleckého posudku jednoznačne preukázali porušenie povinností na strane zamestnávateľa, tým že na základe technických parametrov pracoviska zamestnávateľ nesprávne určil pracovný prostriedok (rebrík), pevné záchytné lano na bezpečnostnom postroji nebolo správne navrhnuté, pevné kotviace lano by nezabránilo pádu pri vzostupe a zostupe, slúži len na ukotvenie pri samotnom výkone práce, správne malo byť navrhnuté záchytné lano, ktoré sa pri vzostupe a zostupe na miesto výkonu práce odvíja a navíja, zamestnávateľ neurčil miesto kotviaceho bodu, tvrdenie zamestnávateľa, že poškodený sa pri výkone pracovnej činnosti mohol pridržiať okolia, znalec určil ako nebezpečný pracovný postup, ktorý je možné vykonať iba pri samotnom výkone práce a nie pri vzostupe a zostupe. Poškodený vykonal pracovnú činnosť na základe príkazu nadriadeného, a tým spôsobom ako bola v danej prevádzke dlhodobo vykonávaná. Pracovný postroj, ktorý mu bol k dispozícii s pevným kotviacim lanom, nepoužil z dôvodu, že nebol určený kotviaci bod, ako bolo preukázané znaleckým posudkom a samotné použitie by v danom prípade nezabránilo pracovnému úrazu, ktorý sa mu stal.

12. V priebehu konania vedeného pod sp. zn. 14C/191/2014 žalovaný tiež uviedol, že nesúhlasí s konštatovaním znalca v znaleckom posudku, že poškodený ako aj zamestnávateľ o tejto situácii (výkon práce prostredníctvom rebríka, ktorý nebol v úplnom rozovretí) mal vedomosť. Poškodený o tejto skutočnosti vedomosť mal, o tejto skutočnosti však zamestnávateľa nikdy neinformoval. V pokyne C. nebolo uvedené, aký typ rebríka má byť použitý, takéto rozhodnutie o použití typu rebríka patrilo do právomoci poškodeného ako vedúceho zamestnanca (zmenového majstra). Zamestnávateľ môže kontrolovať pracovné postupy len prostredníctvom svojich zamestnancov, pričom v danom prípade bol zodpovedným za dodržiavanie pracovného postupu a jeho kontrolu poškodený, ako vedúci zamestnanec

zamestnávateľa. Práca riadil poškodený, ktorý bol povinný určiť miesto upevnenia (teda kotviaci bod). Poškodený porušil Návod na použitie rebríka ALVE Slovakia. Z vykonaného dokazovania a zo záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že poškodený stál na druhej priečke rebríka od hora, čím porušil predpis o používaní rebríka. Znalec konštatoval, že na rebríku možno pracovať len v bezpečnej vzdialenosti najviac 0,5 m od konca rebríka, poškodený pri práci stál vo výške cca 0,42 m od konca rebríka. Žalovaný ďalej uviedol, že určiť bezpečný pracovný postup v intenciách pokynu C. z 15.06.2011 bolo povinnosťou poškodeného, zabrániť vychýleniu rebríka je možné len tým, že osoba, ktorá rebrík používa, sa riadi návodom na jeho použitie, napr. nerobí pohyby, ktorými sa vykláňa do strán, resp. prenáša svoje ťažisko nedovoleným spôsobom. Zamestnávateľ nemohol prehodnotiť použitie samonavijacej kladky k bezpečnostnému postroju oproti brzdiacemu lanu, nakoľko jeho vedúci zamestnanec - poškodený, ktorý predmetné práce riadil a kontroloval, nielenže neoznámil bezprostredne nadriadenému zamestnancovi takúto potrebu, ale bezpečnostný postroj sám vedome nepoužíval a nepožadoval jeho používanie ani v prípade ním riadených podriadených zamestnancov. Závery znaleckého posudku potvrdzujú tvrdenie žalovaného, že k sklopeniu rebríka došlo pravdepodobne zmenou polohy tela poškodeného do takej miery, že ťažisko tela poškodeného bolo na strane dielu, na ktorom poškodený nestál. K odpovedi znalca na otázku č. 4 zamestnávateľ udáva, že v pokyne z 15.06.2011 určil na výkon práce rebrík, bez toho, aby presne označil typ rebríka. Poškodený ako vedúci zamestnanec sám zvolil typ rebríka - dvojité rebrík, dôvodiac (na rozdiel od záverov znalca), že dvojité rebrík bol vhodnejší na výkon práce než rebrík jednoduchý. Žalovaný má za to, že poškodený ako vedúci zmeny (zmenový majster) bol ako vedúci zamestnanec, zodpovedný: za stanovenie konkrétneho pracovného postupu pre výmenu rezínu, za vyhodnotenie a posúdenie rizík pri vykonávaní konkrétnej pracovnej činnosti, za stanovenie, či sa bude používať dvojité alebo jednoduchý rebrík (ak mal vedomosť o tom, že dvojité rebrík sa nedá úplne rozovrieť, mal dať príkaz na použitie jednoduchého rebríka s tým, že bude zabezpečený proti posunutiu a pošmyknutiu, aby bola zaistená jeho stabilita), za prijatie preventívnych a účinných opatrení pri vykonávanej činnosti (napr. bezpečné upevnenie rebríka či už dvojitého alebo jednoduchého proti pošmyknutiu a pod.), za zabezpečenie, že zamestnanci budú používať predpísané osobne ochranné pracovné pomôcky pre prácu vo výške (napr. bezpečnostný postroj - ak sa domnieval, že bezpečnostný postroj nie je postačujúci a práca je nebezpečná, bol povinný odmietnuť vykonávať túto prácu a predmetnú skutočnosť nahlásiť svojmu nadriadenému), za stanovenie kotviaceho bodu pre uchytenie bezpečnostného postroja (na uvedené práce nebola povinnosť spracovať technologický postup prác). Žalovaný v „Registri nebezpečenstiev a nežiadúcich udalostí spracovaných pre operátorov sirupárne“ vyhodnotil nebezpečenstvá a ohrozenia, ktoré vzniknú pri práci vo výške (napr. zaistenie bezpečných prostriedkov pre výstupy na zvýšené miesta - rebríky; dodržiavať zákaz nebezpečného vykláňania z rebríka do strany a tiež práce pracovníka príliš blízko horného konca rebríka, kedy dochádza ku zníženiu stability rebríka; pri práci vo výške používať prostriedky osobného zabezpečenia a pod.) a zamestnanci boli povinní práce vykonávať tak, aby tieto riziká a ohrozenia eliminovali. Žalovaný má za to, že poškodený neoznámil nadriadenému zamestnancovi, že pracovný postup, ktorý používajú pri výmene rezínu je nebezpečný. Poškodený vykonával prácu, pri ktorej utrpel pracovný úraz, bez príkazu zamestnávateľa, na základe svojho vlastného rozhodnutia (prácu mal len riadiť a kontrolovať, a nie priamo vykonávať). Žalovaný ďalej v konaní uviedol, že ako zamestnávateľ neporušil § 6 ods. 1 písm. c), d), i), j) zák. č. 124/2006 Z. z., pričom poškodený ako zamestnanec vedome porušil § 12 ods. 2 písm. a), c), e), f), j), ods. 5 Zák.č. 124/2006 Z. z. . Mieru zavinenia poškodeného zamestnanca je potrebné posudzovať vo väčšom rozsahu ako mieru zavinenia žalovaného ako zamestnávateľa, nakoľko išlo o vedúceho zamestnanca. Väčšinu porušení povinností je nevyhnutné v konečnom dôsledku pričítať na vrub poškodeného, lebo poškodený bol tou osobou, ktorá za dodržiavanie konkrétnych bezpečnostných predpisov na ním riadenom úseku (pracovisku) niesla priamu zodpovednosť. Žalovaný zdôrazňuje, že o skutočnosti, že výkon práce nie je bezpečný (resp. sa bezpečným nejaví byť) poškodený zamestnanec ako vedúci zamestnanec žalovaného ako svojho zamestnávateľa neinformoval. Žalovaný ako zamestnávateľ je právnickou osobou a všetky práva a povinnosti zamestnávateľa vykonáva prostredníctvom svojich vedúcich zamestnancov na jednotlivých stupňoch riadenia. Neoznámenie tejto skutočnosti vedúcim zamestnancom zodpovedným za tento stupeň riadenia (poškodeným) znamenalo, že žalovaný o tom, že výkon práce nie je bezpečný, vedieť nemohol. Nakoľko išlo konkrétne o výkon práce pri použití rebríka, nie je možné spravodlivo požadovať, aby reálne poznatky o tomto výkone práce mali vedúci zamestnanci na vyšších stupňoch riadenia, ku ktorým sa informácie podobného charakteru môžu dostávať „len zdola“, teda od podriadených zamestnancov.

13. Na pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 17.03.2022 sa zúčastnila len žalobkyňa, pričom uviedla, že berie návrh v sume 1092,54 eur späť. Požaduje, aby jej súd priznal nárok na sumu 3277, 62 eur, teda na 75% nároku z požadovanej sumy (4.370,16 eur) v zmysle návrhu zo dňa 20.11.2018 v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Trnava 14C/191/2014 zo dňa 11.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp.zn. 9Co/62/2020 zo dňa 28.07.2021. Žalovaný vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby písomným podaním doručeným súdu dňa 11.04.2022.

14. Z Protokolu Inšpektorátu práce Trnava č. C.-XX-XX-X.X/P-JX-XX z 25.10.2012, z časti E. Charakteristika deja úrazu vyplýva, že dňa 06.09.2012 V. X. ako zmenový majster realizoval práce zadané mu jeho nadriadeným zamestnancom E. I.. Medzi prioritami bolo aj skontrolovanie sítiok a výmena rezínov v zariadení STD CSEP, bunka A1. V. X. ako zmenový majster určil na túto prácu zamestnanca L. T., pričom prácu na výmene rezínu v bunke vykonávali striedavo asi v 20 minútových intervaloch. Okolo 19.00 hodiny bola ukončená práca na odčerpaní rezínu z bunky a V. X. z dvojitého rebríka pomocou baterky skontroloval stav bunky a ochranných sítiok cez odmontovaný vrchný kryt bunky. Po vykonaní kontroly V. X. začal zostupovať z rebríka pričom sa nedá dostatočne identifikovať podstata stavu (náhle zovretie dvojitého rebríka) a okolností, v dôsledku ktorých spadol na podlahu z výšky približne 1,5 - 2,0 m s dopadom na chrbát. Pri páde utrpel tržné rany na hlave a zlomeninu prvého driekového stavca. Inšpektori práce stanovili zdroj úrazu kódom IV-45 schody, rebríky, výstupy - pády zamestnancov na nich a z nich. Príčinu úrazu stanovili kódom 2 - chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenie a zabezpečenie zo strany zamestnávateľa. Riešenie použitím dvojitého rebríka v tesnom priestore a v polohe, ktorá nebola bezpečná, nedávalo dostatočné záruky pre bezpečnosť v súvislosti s vykonávanými prácami. Príčinou pádu zamestnanca z rebríka bolo nedostatočné zabezpečenie ochranným zariadením (t.j. použitie dvojitého rebríka v nesprávnej polohe, keď nebolo možné jeho úplné rozovretie). Použitie prostriedku osobného zabezpečenia proti pádu (bezpečnostný postroj) na pracovisku bunky A1 zariadenia STD CSEP nie je vhodným riešením. Bezpečnostný postroj je možné používať za predpokladu, že budú zvážené možné riziká na pracovisku, že budú zodpovednou osobou určené miesta uchytenia a priestor pod zamestnancom bude dostatočne voľný, teda nie v stiesnených podmienkach daného pracoviska, čo v tomto prípade nebolo vykonané. Z protokolu Inšpektorátu práce ďalej vyplýva, že v príčinnej súvislosti s udalosťou neboli zo strany postihnutého V. zistené nedostatky. V príčinnej súvislosti s udalosťou zistili nedostatky na strane zamestnávateľa, a to porušenie povinností zamestnávateľa v tom, že nedostatočne zabezpečil pracovisko na výmenu rezínov v bunke A1 na zariadení STD CSEP ochranným zariadením, čím nevytvoril bezpečné pracovné podmienky. Určený pracovný prostriedok - dvojitý rebrík, nebolo možné v stiesnených priestorových podmienkach zariadenia použiť v bezpečnej polohe tak, aby bol zaistený v úplnom rozovretí, čím by bola eliminovaná jeho nestabilita. Inšpektor nariadil zamestnávateľovi odstrániť zistený nedostatok tak, aby bola trvale zaistená bezpečnosť zamestnancov pri vykonávaní nevyhnutných prác na všetkých zariadeniach STD CSEP aplikovaním vhodného ochranného zariadenia.

15. Z Potvrdenia (zo dňa 19.09.2018) o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 05.09.2017 do 04.09.2018 vyplýva, že V. X. bol za obdobie 05.09.2017 do 31.12.2017 vyplatený invalidný dôchodok vo výške 4.370,16 eur. Výška vyplácaných dávok v jednotlivých mesiacoch v EUR bola nasledovná: 05.09.2017 - 05.10.2017: 373,44 eur, 06.10.2017 - 05.11.2017: 361,40 eur, 06.11.2017 - 05.12.2017: 361,40 eur, 06.12.2017 - 31.12.2017: 301,16 eur, 01.01.2018 - 05.02.2018: 426,43 eur, 06.02.2018 - 05.03.2018: 365,50 eur, 06.03.2018 - 05.04.2018: 365,50 eur, 06.04.2018 - 05.05.2018: 365,50 eur, 06.05.2018 - 05.06.2018: 365,50 eur, 06.06.2018 - 05.07.2018: 365,50 eur, 06.07.2018 - 05.08.2018: 365,50 eur a 06.08.2018 - 04.09.2018: 353,33 eur.

16. Zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 252/2016 (č.l. 251-326 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014) vyplýva, že k pracovnému úrazu mohlo dôjsť tak, že poškodený V. počas pohybu na dvojdielnom univerzálnom rebríku v tvare „A“ s 10-timi priečkami, ktorý bol umiestnený v priestore medzi technologickým zariadením výrobnéj haly sirupárne na zariadení STD CSEP bunka A 1, kde nebolo technicky možné rebrík rozovrieť na maximálnu šírku, aby boli popruhy napnuté, keď stál obkročmo na druhej priečke od vrchnej časti rebríka (podľa svedka J. Liptáka) s najväčšou pravdepodobnosťou pri naklonení tela mimo os rebríka, či už z dôvodu predkladania nohy alebo prechytávania sa od okolitých predmetov a rebríka stratil stabilitu a spadol na zem. Znalecký ústav identifikoval podstatu stavu a okolnosti, v dôsledku ktorých došlo k pádu poškodeného z rebríka tak, že poškodený vystúpil na rebrík, ktorý nebol rozovretý na maximálnu šírku. Z dôvodu svojej telesnej

výšky stál na druhej priečke rebríka od vrchu, aby mohol vykonať kontrolu technologického procesu. Nemal technickú možnosť sa držať pevných držiadiel, v čase keď stál nad postrannicami rebríka a teda nemal stabilitu tela. Nemal rebrík upravený tak, aby bola zaistená jeho stabilita a nevychýľoval sa. V čase zdržiavania sa na rebríku nepoužíval osobné ochranné pracovné prostriedky, ktoré mal k dispozícii na prácu vo výške. Ako vedúci zamestnanec bezodkladne neoznámil svojmu vedúcemu zamestnancovi zistený nedostatok pri určenom pracovnom postupe, o ktorom mal vedomosť. Ako vedúci zamestnanec nesprávne riadil svojich zamestnancov a trpel daný stav pracovného postupu. Ako zamestnanec nechránil svoje zdravie. Zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup na prácu vo výške pri použití rebríka (zaistenie rebríka proti vychýleniu pri použití dvojitého rebríka ako aj pri použití jednoduchého rebríka, neprehodnotil použitie samonavijacej kladky k bezpečnostnému postroju oproti brzdiacemu lanu) a neurčil miesto ukotvenia osobného ochranného pracovného prostriedku proti pádu z výšky. K zovretiu rebríka smerom k dielu, na ktorom poškodený nestál, mohlo dôjsť pravdepodobne pri zmene polohy tela poškodeného do takej miery, že ťažisko tela poškodeného bolo na strane dielu, na ktorom poškodený nestál. Rebrík sa dostal do náklonu, pravdepodobne sa oprel o prekážku, čím sa uvoľnili obidve pätky dielu, na ktorom stál poškodený a celá váha rebríka a poškodeného bola na pätkách dielu, na ktorom poškodený nestál. Na základe technických parametrov pracoviska, kde sa mal vykonávať pracovný proces, zamestnávateľ nesprávne určil pracovný prostriedok ako vertikálnu komunikáciu - dvojité rebrík dlhý cca 4 m. Dvojité rebrík nebolo možné roztvoriť do maximálnej polohy, rebrík nebol dlhší od vrchnej časti nádrže tak, aby sa zamestnanci mohli pridržovať postranníc rebríka pri výstupe, kontrole a zostupe. Na základe technických parametrov pracoviska a technologického procesu by bol jednoduchý oporný rebrík bezpečnejším pracovným prostriedkom na vertikálnu komunikáciu pri dodržaní požiadaviek zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Na základe technických parametrov pracoviska a technologického procesu bezpečnostný celotelový postroj bol správne navrhnutý. Záchytné brzdiace lano nebolo zo strany zamestnávateľa určené správne, ak sa jedná o lano, ktoré sa pri páde postupne odtrháva zo zásobníka. Zamestnanec je ohrozený pádom z výšky tak pri výstupe a zostupe po rebríku, ako aj pri samotnej kontrole technologického procesu. Z uvedeného dôvodu zamestnanec už pred samotným výstupom na rebrík mal mať povinnosť sa upnúť o samonavijaciu kladku prostredníctvom bezpečnostného celotelového postroja, ktorá sa pri pohybe zamestnanca smerom hore navíja a pri zostupe sa odvíja. Táto samonavijacia kladka je pripevnená o zamestnávateľom určený kotviaci bod. Samonavijacia kladka oproti brzdiacemu lanu je pri takých výškach účinnejšia, pretože už pri veľmi malom trhnutí (môže byť spôsobené stratou stability zamestnanca už pri výstupe) reaguje a pohyb sa zastaví. Poškodený porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, keď použil na vertikálnu komunikáciu dvojdielny univerzálny rebrík v tvare „A“ s 10-timi priečkami dlhý cca 4 m v priestore, kde nebolo technicky možné rebrík rozovrieť na maximálnu šírku, aby boli popruhy napnuté a rebrík nebol dlhší od vrchnej časti nádrže tak, aby sa zamestnanci mohli pridržovať postranníc rebríka pri výstupe, kontrole technologického procesu a zostupe. Zamestnanci sú povinní používať pridelené osobné ochranné pracovné prostriedky počas výkonu práce, tam kde to bolo určené bezpečným pracovným postupom. Poškodený vedel o skutočnosti, kde sa bezpečnostný celotelový postroj nachádza a ako sa používa. Podľa dokladov nachádzajúcich sa v spise súdu, poškodený sa vyjadril, že bezpečnostný celotelový postroj vedome nepoužíval. V prípade, že by poškodený použil bezpečnostný celotelový postroj s brzdiacim lanom, nemal vedomosť o tom, kde sa nachádza kotviaci bod, o ktorý sa môže bezpečne upnúť. Poškodený sa mal možnosť pridržovať okolitého technologického zariadenia. Tento spôsob výkonu prác nie je bezpečným pracovným postupom, pretože na stabilizáciu polohy tela pri výkone práce musia byť presne určené pravidlá a postupy s prihliadnutím na jednotlivé technologické zariadenia.

17. Zo svedeckej výpovede V. X. (č.l. 184-186 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014) súd zistil, že pri servise zariadenia mal za úlohu ako zmenový majster skontrolovať, či je bunka vyprázdnená celá. Vedúci sirupárne E. I., nariadil, že to musia spraviť. Svedok namietal, že to nemôžu všetko stihnúť, na čo mu odpovedal, že im má pomôcť, že to treba spraviť. Pri ukončení prác bolo treba všetko skontrolovať. Z 5 zariadení boli na 3 zariadeniach nainštalované obslužné plošiny. Pred rokom 2012 túto údržbu robievali obvyklým spôsobom, čiže za pomoci rebríka. Svedok si nepamätal presne, ako z rebríka spadol. U žalovaného pracoval od roku 1996 a vtedy prebiehali školenia, učili ich technológiu, robievali to týmto systémom - čiže za pomoci rebríka, obslužné zariadenia do roku 2012 neboli. Obslužné plošiny boli nainštalované kvôli bezpečnosti práce. To, že tam boli nainštalované obslužné plošiny, bolo podľa svedka zásluhou svedka D.. Z finančných dôvodov neboli nainštalované obslužné plošiny aj na zvyšných dvoch zariadeniach. Svedok tento postup nepovažoval za bezpečný, ale boli na to naučení a vykonal to na príkaz vedúceho. Absolvovali školenie, že majú používať postroj, v tomto prípade ho nepoužil, avšak

toto je bezpredmetné vo vzťahu k úrazu, ktorý sa mu stal, pretože on už odchádzal z pracoviska. Pri výkone činnosti, pri ktorej došlo k úrazu, v tomto priestore bol plafón 20 metrov nad zariadením a nebola tu vytvorená žiadna koľajnica na pripevnenie postroja, pričom v priestore je viacero trubiek, rôznych materiálov, ktorými pretekalo viacero látok, mohlo by sa stať, že keď sa chytí umelej trubky, táto by to nemusela vydržať. Tak isto niektorými trubkami pretekali chemikálie. Rebrík mal čo najbližšie k bunke, dal si záležať, aby bol roztvorený čo najviac, ako sa dalo, ale opieral sa o bunky a tieto mu bránili, aby bol roztvorený na maximum. Má dojem, že popruhy na rebríku boli previsnuté. Svedok má za to, že aj v prípade, že by použil postroj, nemalo by to na úraz vplyv, pretože k tomuto došlo až v čase, keď práca bola ukončená a on odchádzal z pracoviska. Bol sa pozrieť na mieste bývalého pracoviska, pretože v súčasnosti už na bývalej pozícii nepracuje a videl, že všade sú už plošiny. Dokonca aj na rebríkoch musia používať ochranné zábradlie a musí ich niekto dole istiť. S pokynom vedúceho zamestnanca E. zo dňa 15.06.2011 o pracovnom postupe pri výmene rezína boli oboznámení všetci. Ďalej uviedol, že určenie kotviaceho bodu bolo určené pre zmenových majstrov až po jeho úraze, on dovedy nemohol určovať kotviace body, potrebovali vedieť všetky trubky v sirupárni, čo nimi prechádza, či horúca voda, lúh, para, a podobne. Na otázku, či signalizoval zamestnávateľovi nevhodnosť používaných pracovných pomôcok alebo nemožnosť používania pracovných pomôcok na výkon tejto práce, svedok uviedol, že za daných podmienok, mal 2 typy rebríka, keď to chcel urobiť, tento rebrík bol prijateľnejší ako jednoduchý rebrík, ktorý len oprie. Keby tam bola obslužná plošina, úraz sa nestane a on je zdravý do dnešného dňa. Oficiálne nikdy nesignalizoval zamestnávateľovi prípadné nebezpečenstvo na zdraví zamestnancov pri výkone tejto práce. Zamestnávateľ vedel, ako jednotlivé postupy práce prebiehajú, veľa krát o tomto hovorili, boli radi, že majú asi 3 zariadenia miesto piatich. Pred začatím pracovnej zmeny dňa 06.09.2012 dostal úlohu, že jeho zmena musí vymeniť rezíny, umyť výmenník, čo fakticky znamená rozobrať a umyť každú jednotlivú platňu a zložiť tak, aby pasovali gumičky a umyť tiež taký výmenník. Svedok argumentoval tým, že toho bolo veľa, iné zmeny toľko povinností nemali, ale dostal pokyn, tak ho musel vykonať. Od pána I. na konštatovanie, že sa to nedá stihnúť, dostal odpoveď, „že ty čo budeš robiť, však im pomôž.“ Svedok uviedol, že výkon práce prebiehal týmto systémom od začiatku, robil to nespočetne veľa krát a nič sa nestalo. Svedok uviedol, že sa rozhodol použiť rebrík typu A, nakoľko mu pripadal omnoho bezpečnejší ako jednoduchý rebrík, ktorý sa mohol šmyknúť a spadnúť a kde sa nedalo poriadne rozkročiť a postaviť. Mimo toho na viacerých činnostiach alebo prácach, ktoré boli predtým vykonané, sa tento rebrík osvedčil ako najlepší, pretože bol stabilný. Myslí, že na rebríku stál obkročmo. Na otázku, či sa niekedy používal aj jednoduchý rebrík, svedok uviedol, že jednoduché rebríky sú veľmi úzke, bunka je umelohmotná, z ktorej sa jednoduchý rebrík šmýka, preto bol A rebrík jednoznačne najbezpečnejší. On jednoduchý rebrík nepoužíval, ale videl to, keď operátori pracovali, bolo to však nebezpečné, pretože sa rebrík šmýkal o umelohmotnú stenu bunky.

18. Z výpovede svedka C.. R. D. (č.l. 186-187 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014) súd zistil, že robí u žalovaného bezpečnostného technika, on osobne pri pracovnom úraze nebol. Keď prišiel na miesto úrazu, príčina úrazu mu nebola zrejmá. Používanie A rebríka nebolo vyslovene zakázané a ani prikázané. Tam záležalo na V. X., ako vedúcom pracovníkovi, aký typ rebríka použije. V čase, keď sa stal úraz, žiadna zo stredných buniek nemala obslužnú plošinu. V zákone o BOZP je uvedené, že po úraze musí firma prijať také opatrenia, aby sa takýto úraz už nestal, preto boli vybudované obslužné plošiny na stredné bunky. V súčasnosti sa už rebrík nepoužíva. Za poškodeným bol na druhý alebo tretí deň po úraze, pýtal sa ho na celú postupnosť dňa k čomu mu poškodený uviedol, že stál na rebríku, svietil si baterkou na sitkú, či nie sú náhodou roztrhnuté alebo podobne, povedal, že išiel prechytiť ruku z príruby o rebrík, vtedy sa mu tá strana rebríka, na ktorej stál pohla k tej druhej a následne spadol. Podľa svedka nemal p. X. ako vedúci pracovník vykonávať túto prácu, mal iba kontrolovať a riadiť. Čo sa týka pohybu po rebríku, tiež nedodržel riziká, ktoré sú popísané v analýze rizík pre pracovnú činnosť alebo pracovné pomôcky. Nesmie sa vykláňať z rebríka, nesmie sa nahýnať tak, aby sa mohlo presunúť ťažisko mimo os rebríka. Na otázku, ako sa vykonávala obvykle výmena rezín v týchto nádržiach, svedok uviedol, že nebol pri tom, keď to vykonávali, ale stredné bunky sa vykonávali z rebríka. Z akého rebríka sa tieto opravy vykonávajú, dovedy neskúmali. Podľa svedka sa výmena rezín dá vykonať bezpečným spôsobom. Kotviaci bod určuje zamestnávateľ, pričom v tomto prípade bol zamestnávateľom pán X.. Nie je možné, aby vedúci pracovník skontroloval výmenu rezínov bez toho aby sa fyzicky pozrel do nádrže a bez toho, aby použil rebrík. V. X. mal mať bezpečnostný postroj podľa pokynu nadriadeného. Podľa názoru svedka, ak by použil bezpečnostný postroj vo fáze, ktorú opisoval, ako padal z rebríka, bol by ho postroj zachytil. On ako bezpečnostný technik nebol povinný kontrolovať postup pri výmene rezínov v stredných bunkách, na to sú vedúci, aby určili pracovný postup. Nikto zo zamestnancov mu nehlásil, že sa im zdá nebezpečná práca z rebríka pri strednej bunke. Po tom, čo bol svedkovi prečítaný

výňatok z výpovede svedka V. X., o tom, že plošiny v roku 2012 boli nainštalované z iniciatívy svedka C.. R. D., a že práca z rebríka nie je prípustná, svedok uviedol, že takéto vyhlásenie neurobil, dodal, že práca z rebríka je bežná. Pán X. a ani iný zmenový majster ich neinformoval o tom, že by bola táto činnosť nebezpečná. Motivujú zamestnancov, aby nahlasovali nebezpečné udalosti, následne sa snažia toto odstrániť. Podľa svedka logickým vysvetlením ako sa úraz mohol stať je, že keď bol v hornej časti rebríka a vyklonil sa, tak presunul svoje ťažisko mimo os rebríka. Keby mal postroj, v tomto momente by bol ešte stále zaistený pred pádom. Postroj by odopel z kotviaceho bodu až v momente, keby stál pevne na rebríku. Uvedené len predpokladá.

19. Z výpovede svedka C.. E. I. (č.l. 190-191 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014) súd zistil, že V. X. a jeho tím prichádzali na poobedňajšiu smenu, svedok bol na doobednej smene, zavolať si ich a oznámil, že prioritou je výmena rezínu, pričom bolo viacero vecí, čo bolo treba spraviť, ale prioritou bolo uvedené. Pánovi X. povedal, aby to dozoroval a aby prerazdelil uvedené činnosti. Jeho úlohou bolo kontrolovať priebeh prác, či môže stiahnuť ľudí z iného miesta, hlavne ho upozorňoval, aby tam nešiel on sám, pretože mal tendenciu sa všetkého chytať. Povedal mu, že T. má robiť výmenu rezínu s tým, že pán X. mal rozhodnúť, kto mu bude pomáhať. Rozhodol sa stiahnuť na uvedenú činnosť ešte pána G.. Každý rok mali školenie ohľadom bezpečnosti práce a preskúšanie pracovníkov BOZP. Aj v rámci testu na konci takéhoto školenia bola otázka, ak zamestnanec zistí nedostatky, ktoré by pri práci mohli ohroziť bezpečnosť alebo zdravie, najmä bezprostredné a vážne ohrozenie života a zdravia, je povinný ich oznamovať bez zbytočného odkladu vedúcemu zamestnancovi alebo podľa potreby bezpečnostnému technikovi, zástupcovi zamestnancov pre bezpečnosť, príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru. Svedok uviedol, že vždy keď bol na zmene, kontroloval, používanie postroja, robil si obchádzku a bezpečnostné audity, aj z ostatných prevádzok k nim chodili na bezpečnostné audity. Výmena rezínu sa robí asi raz kvartálne, na tejto činnosti sa striedajú viacerí. Kotviaci bod nie je možné vždy určiť, nakoľko potrubie môže kdekoľvek prasknúť. Zmenový majster je tam na to, aby to zorganizoval, aby určil kotviaci bod. V rámci školenia BOZP vo výškach bolo školenie ohľadom bezpečnostného postroja, s čím súvisí aj určenie kotviaceho bodu. K e-mailu, v ktorom uviedol, že majú pri výmene rezínu použiť rebrík a bezpečnostný postroj, ale neurčil kotviaci bod, pričom v priestore bolo viacero trubiek, cez ktoré pretekali rôzne kvapaliny a p. X. uviedol, že nebolo možné kotviaci bod určiť, sa svedok vyjadril tak, že v tom prípade bolo potrebné použiť postup podľa školenia BOZP, bolo treba prácu prerušiť, podľa systémového postupu 110. Svedok uviedol, že obvyklý postup kontroly, či nádrž neobsahuje rezíny a je schopná na ďalšiu prácu je taký, že zamestnanec vyjde sa po rebríku, ukotví sa, vykoná kontrolu, po vykonaní kontroly odopne bezpečnostný postroj a schádza dole. Svedok nevedel uviesť, či má mať zamestnanec pri schádzaní z rebríka odopnutý postroj.

20. Svedok L. G. (č.l. 191 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014) pri výsluchu uviedol, že v čase úrazu bol na linke. V. X. ho zavolať, aby prišiel odstaviť vodu. Vrátil sa za roh zastaviť vodu, počul hrmot, vrátil sa a uvidel, ako bol spadnutý dole. V tom čase mu nerozprával pán X. nič o tom, ako sa mu úraz stal. Výmena rezínov sa robievala z plošiny a stredná bunka z rebríka, používali dvojité hliníkový rebrík. Nebol žiaden pokyn, že majú použiť dvojité rebrík, ale bola to jediná možnosť, pretože jednoduchý rebrík sa nedal použiť z dôvodu, že bunky sú guľaté, šmykľavé. Bezpečnostný postroj pri tejto práci nepoužívali, pretože sa nebolo kde ukotviť. Pri práci na strednej bunke sa rebrík nedal úplne roztvoriť, nebolo miesto na to, aby sa rebrík postavil tak, že by bol úplne roztvorený. Do času úrazu svedok na takto postavenom rebríku pracoval asi 2-3 krát. V súčasnosti je už na strednej bunke plošina. Zamestnávateľovi nehlásili, že sa rebrík pri strednej bunke nedá úplne roztvoriť, toto sa všeobecne vedelo. Tento postup sa mu nezdať bezpečný, ale iný spôsob nebol. Zamestnávateľ alebo priameho nadriadeného neupozornil, že podľa neho nie je práca bezpečná a že nevie určiť kotviaci bod. Bol školený na BOZP, bol informovaný o tom, že ak sa mu výkon práce zdá nebezpečný, že má prácu prerušiť.

21. Svedok C.. X. X. pri výsluchu (č.l. 203-205 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014) uviedol, že je zamestnaný na Inšpektoráte práce Z. a vyšetroval pracovný úraz. Pri vyšetrovaní pracovného úrazu sú povinní zistiť všetky skutočnosti, zdokumentovať si miesto úrazu, zistiť v akom stave bolo pracovisko, zamestnávateľ predloží dokumentáciu, ktorú žiadajú, napríklad školenia, potom sa pýtajú postihnutého prípadne svedkov úrazu, ktorý by im niečo vedeli povedať o úraze, spíšu zápisnicu o úraze a potom zo všetkých podkladov im vyjde príčina úrazu, teda z ktorej strany boli porušené, či zo strany zamestnávateľa alebo zo strany postihnutého, ale môže byť aj zo strany iných osôb, v tomto prípade dospeli k záveru, ktorý je uvedený v protokole, čiže bod 2, nedostatočné ochranné zariadenie

a zabezpečenie zo strany zamestnávateľa. Usúdili, že rebrík nebol za daných okolností a na danom pracovisku vhodný pracovný prostriedok. Mala tam byť, ako bolo na vedľajších pracoviskách, nejaká plošina, kde by mohol pracovník pevne stáť. Poškodený im sám nevedel povedať, ako sa to stalo, nevedel či sa pošmykol, či sa mu podlomili kolená, bolo to medzi rúrami a technologickými zariadeniami, konkrétne čo sa mu pošmyklo, či do strany, to sám nevedel povedať, zošmykol sa, spadol, o vyčnievajúcu konštrukciu si zranil chrbticu, konkrétne ale ako, nezistili. Skúšali aj na mieste samom vyšetrovací pokus, zdalo sa im, že tam boli stiesnené pracovné podmienky, toto uviedli aj do protokolu. Ak rebrík roztvorili tak, že popruhy boli úplne natiahnuté, dospeli k záveru, že z rebríka nebolo pohodlné a bezpečné vykonávať prácu, musel by sa z rebríka veľmi nakloniť. Postroj nebol bezpečný a vhodný na dané pracovisko. Pokiaľ zamestnávateľ určí, že by mal zamestnanec používať tento prostriedok osobného zabezpečenia, tak by mal určiť aj miesto ukotvenia, tak aby sa mohol pri pohybe prechytiť a ukotviť na iné miesto, musí mať určené, aby sa kotviaci bod neutrhol. Nedostatky zo strany postihnutého nezistili. Svedok uviedol, že k pádu mohlo prísť aj tak, že poškodený stál na rebríku a urobil nejaký pohyb do strany. Keď sa robí práca opakovane v priebehu roka, asi nie je potrebné oboznamovať opakovane pracovné inštrukcie, pretože sa jedná o tú istú prácu alebo podobnú prácu. Rebrík sa používa na krátkodobé jednoduché práce. Použitie rebríka je na zhodnotení zamestnávateľa alebo zamestnanca, či je rebrík vhodné použiť.

22. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“), Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

23. Podľa § 238 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení, škoda podľa odseku 1 nie je dávka vyplatená poberateľovi dávky v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania.

24. Podľa § 238 ods. 6 Zákona o sociálnom poistení, právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

26. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

27. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

28. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

29. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. (3)

30. Podľa § 196 ods. 1 písm. a) zákona č. 311/2011 Z.z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“), zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali.

31. Podľa § 196 ods. 2 písm. a) a c) Zákonníka práce, zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že

a) postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody,

c) zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejme, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

32. Podľa § 196 ods. 5 Zákonníka práce, za ľahkomyselné konanie podľa odseku 2 písm. c) nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika práce.

33. Podľa § 9 ods. 1 Zákonníka práce, v pracovnoprávných vzťahoch robí právne úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnická osoba, štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu; zamestnávateľ, ktorý je fyzická osoba, koná osobne. Namiesto nich môžu robiť právne úkony aj nimi poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa, najmä vedúci jeho organizačných útvarov, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z ich funkcií určených organizačnými predpismi.

34. Podľa § 9 ods. 3 Zákonníka práce, vedúci zamestnanci zamestnávateľa sú zamestnanci, ktorí sú na jednotlivých stupňoch riadenia zamestnávateľa oprávnení určovať a ukladať podriadeným zamestnancom zamestnávateľa pracovné úlohy, organizovať, riadiť a kontrolovať ich prácu a dávať im na ten účel záväzné pokyny.

35. Podľa § 146 ods. 1 Zákonníka práce, ochrana práce je systém opatrení vyplývajúcich z právnych predpisov, organizačných opatrení, technických opatrení, zdravotníckych opatrení a sociálnych opatrení zameraných na utváranie pracovných podmienok zaisťujúcich bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, zachovanie zdravia a pracovnej schopnosti zamestnanca. Ochrana práce je neoddeliteľnou súčasťou pracovnoprávných vzťahov.

36. Podľa § 147 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je v rozsahu svojej pôsobnosti povinný sústavne zaisťovať bezpečnosť a ochranu zdravia zamestnancov pri práci a na ten účel vykonávať potrebné opatrenia vrátane zabezpečovania prevencie, potrebných prostriedkov a vhodného systému na riadenie ochrany práce. Zamestnávateľ je povinný zlepšovať úroveň ochrany práce vo všetkých činnostiach a prispôbovať úroveň ochrany práce meniacim sa skutočnostiam.

37. Podľa § 147 ods. 2 Zákonníka práce, ďalšie povinnosti zamestnávateľa v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci upravuje osobitný zákon.

38. Podľa § 148 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanci majú právo na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, na informácie o nebezpečenstvách vyplývajúcich z pracovného procesu a pracovného prostredia a o opatreniach na ochranu pred ich účinkami. Zamestnanci sú povinní pri práci dbať o svoju bezpečnosť a zdravie a o bezpečnosť a zdravie osôb, ktorých sa ich činnosť týka.

39. Podľa § 148 ods. 2 Zákonníka práce, ďalšie práva a povinnosti zamestnancov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci upravuje osobitný zákon.

40. Podľa § 6 ods. 1 písm. a), b), c), d), i), j) zákona č. 124/2006 Z.z. zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (ďalej len „ZoBOZP“), zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný

- a) vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
- b) zlepšovať pracovné podmienky a prispôbovať ich zamestnancom; zohľadňovať pritom meniace sa skutočné a predvídateľné okolnosti a dosiahnuté vedecké a technické poznatky,
- c) zisťovať nebezpečenstvá a ohrozenia, posudzovať riziko a vypracovať písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami,
- d) zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy,
- i) určovať bezpečné pracovné postupy,
- j) určovať a zabezpečovať ochranné opatrenia, ktoré sa musia vykonať, a ak je to potrebné, určovať a zabezpečovať ochranné prostriedky, ktoré sa musia používať.

41. Podľa § 6 ods. 8 ZoBOZP, úlohy zamestnávateľa v oblasti starostlivosti o bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci sú povinní zabezpečovať vedúci zamestnanci na všetkých stupňoch riadenia v rozsahu úloh vyplývajúcich z ich funkcií. Tieto úlohy sú rovnocennou a neoddeliteľnou súčasťou ich pracovných povinností.

42. Podľa § 6 ods. 10 ZoBOZP, povinnosti zamestnancov pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a pri vykonávaní potrebných opatrení neovplyvňujú zodpovednosť zamestnávateľa za plnenie povinností v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

43. Podľa § 12 ods. 2 písm. a), c) bod 1., e), f), j) ZoBOZP, zamestnanec je povinný

a) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásady bezpečnej práce, zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený,

c) vykonávať práce, obsluhovať a používať pracovné prostriedky, materiály, nebezpečné látky a ostatné prostriedky v súlade s 1. návodom na používanie, s ktorým bol riadne a preukázateľne oboznámený,

e) náležite používať bezpečnostné a ochranné zariadenia, nevyraďovať ich z prevádzky a svojvoľne ich nemeniť,

f) používať určeným spôsobom pridelené osobné ochranné pracovné prostriedky,

j) oznamovať bez zbytočného odkladu vedúcemu zamestnancovi alebo podľa potreby bezpečnostnému technikovi alebo autorizovanému bezpečnostnému technikovi, zástupcovi zamestnancov pre bezpečnosť, príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru tie nedostatky, ktoré by pri práci mohli ohroziť bezpečnosť alebo zdravie, najmä bezprostredné a vážne ohrozenie života alebo zdravia, a podľa svojich možností zúčastňovať sa na ich odstraňovaní.

44. Podľa § 12 ods. 5 ZoBOZP, vedúci zamestnanec je povinný nedostatky zistené v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci bezodkladne oznámiť svojmu vedúcemu zamestnancovi, ak vykonanie potrebných preventívnych opatrení a ochranných opatrení je nad rámec jeho pracovných povinností.

45. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z.z., o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov (ďalej len „nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z.z.“), zamestnávateľ je povinný vykonať potrebné opatrenia, aby pracovný prostriedok poskytnutý zamestnancovi na používanie bol na príslušnú prácu vhodný alebo prispôsobený tak, aby pri jeho používaní bola zaistená bezpečnosť a ochrana zdravia zamestnanca. Zamestnávateľ je povinný prihliadať pri výbere pracovného prostriedku na osobitné pracovné podmienky a druh práce, na nebezpečenstvá existujúce na jeho pracovisku alebo v jeho priestore a na ďalšie nebezpečenstvá, ktoré môžu dodatočne vyplývať z používania pracovného prostriedku.

46. Podľa § 3 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z.z., ak pri používaní pracovného prostriedku nie je možné v plnom rozsahu zamestnancovi zaisťovať bezpečnosť a ochranu zdravia, zamestnávateľ je povinný vykonať potrebné opatrenia, aby čo najviac obmedzil nebezpečenstvo.

47. Žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody podľa § 238 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia vo forme invalidného dôchodku zamestnancovi žalovaného, V. ktorý utrpel u žalovaného dňa 06.09.2012 pracovný úraz a to pádom z dvojitého rebríka na pracovisku žalovaného.

48. V konaní nebolo sporným, že na pracovisku žalovaného došlo dňa 06.09.2012 k úrazu V. X.. V. X. bol zamestnancom žalovaného a to na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.1996, pričom v čase pracovného úrazu vykonával pracovnú funkciu vedúci zmeny, zmenový majster, a teda bol vedúcim zamestnancom. Za obdobie od 05.09.2017 do 04.09.2018 bol poškodenému zamestnancovi vyplatený invalidný dôchodok v celkovej výške 4.370,16 eur. Sporným v konaní bolo, či existovala príčinná súvislosť medzi zranením p. V. X. zo dňa 06.09.2012 a porušením povinností žalovaného a takisto miera zavinenia poškodeného V. Opodstatnenosť nároku uplatneného žalobkyňou závisela predovšetkým od posúdenia toho čo bolo medzi stranami sporné a to či na strane žalovaného ako tretej osoby je dané zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s vyplatením dávok dôchodkového

poistenia žalobkyňou za konkrétne obdobie, teda či žalovaná zodpovedá, prípadne v akom rozsahu, za pracovný úraz, ktorý sa stal jej zamestnancovi V. X. dňa 06.09.2012.

49. Ako už bolo uvedené vyššie, v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 14C/191/2014 bola vec právoplatne rozhodnutá rozsudkom č.k. 14C/191/2014-592 zo dňa 11.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/62/2020-649 zo dňa 28.07.2021. V rámci konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie (listinnými dôkazmi, výsluchom svedkov a aj znaleckým posudkom), z ktorého súd vychádzal aj pri rozhodovaní o nároku žalobkyne v tomto konaní. V uvedenej právnej veci bola ustálená miera zavinenia žalobcu aj žalovaného a súd nemal dôvod odchyliť sa od hodnotenia vykonaného dokazovania a záverov vyslovených v skoršom rozhodnutí v otázke miery zodpovednosti žalovaného a žalobcu a jej rozsahu, keďže ide o skutkovo a právne totožnú vec.

50. Zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne podľa ustanovenia § 238 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky dôchodkového poistenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. Ide o občianskoprávny nárok, ktorý má povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k všeobecným predpisom, t.j. k Občianskemu zákonníku, či Zákonníku práce, čo znamená, že právny vzťah, ktorého sa uvedené ustanovenie týka, sa v otázkach, ktoré nie sú ním upravené, riadi ustanoveniami všeobecných predpisov o náhrade škody. Mieru zavinenia tretej osoby musí súd skúmať v každom prípade, nakoľko podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

51. Na základe vykonaného dokazovania teda dospel súd k záveru, že príčinou vzniku pracovného úrazu bolo porušenie bezpečnostných predpisov ako zo strany žalovaného ako zamestnávateľa, tak aj poškodeného zamestnanca.

52. V konaní žalovaný tvrdil, že poškodený zamestnanec vykonával prácu, pri ktorej utrpel pracovný úraz, bez príkazu zamestnávateľa, na základe svojho vlastného rozhodnutia. Súd k tvrdeniu žalovaného ohľadom prekročenia príkazu nadriadeného zamestnanca zo strany poškodeného zamestnanca uvádza, že toto tvrdenie nebolo v konaní preukázané. Z výpovede svedka poškodeného zamestnanca vyplynulo, že nadriadený zamestnanec od neho očakával aj výkon potrebnej práce pri výmene rezínu. Naopak svedok C.. I., uviedol, že poškodeného zamestnanca upozorňoval, aby tam nešiel. Aj keď si uvedené výpovede navzájom odporujú, v konaní na odstránenie tohto rozporu nebol navrhnutý ďalší dôkaz a súd tak nemohol prijať záver o pravdivosti tvrdenia, že vykonával prácu bez príkazu. Ďalej zo svedeckej výpovede C. vyplynulo, že V. nemal ako vedúci pracovník vykonávať túto prácu a tiež, že nie je možné, aby vedúci pracovník skontroloval výmenu rezínov bez toho aby sa fyzicky pozrel do nádrže a aby použil rebrík, čím teda potvrdil, že vedúci pracovník skontrolovať obsah nádrže má. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že pracovný úraz sa stal pri kontrolnej činnosti v závere prác, išlo o kontrolu technologického procesu výmeny rezínu, v rámci ktorej sa kontroloval obsah nádrže (č.l. 8 časť E. Protokolu Inšpektorátu práce Z.), teda o činnosť kontrolnú, ktorá je priamo v náplni práce poškodeného ako vedúceho zamestnanca (č.l. 60 Pracovná a kvalifikačná charakteristika). Svedok C.. I. neuviedol, akú konkrétnu činnosť poškodenému zamestnancovi zakázal vykonávať, keď zároveň svedok X. uviedol viaceré konkrétnych činnostiach, ktoré sa pri výmene rezínu vykonávajú (umytie výmenníka, čo znamená rozobratie a umytie každej jednotlivéj platne a zloženie tak, aby pasovali gumičky a následne umytie výmenníka), a preto v spojení s tým, že kontrola výmeny rezínu je sama o sebe činnosťou kontrolnou, ale najmä v porovnaní s ostatnými vyššie menovanými činnosťami, nie je možné dospieť k záveru, že by poškodený zamestnanec nebol oprávnený a povinný kontrolu výmeny rezínu v deň pracovného úrazu vykonať.

53. To, že na strane žalovaného došlo k protiprávnemu konaniu tým, že žalovaný ako zamestnávateľ zanedbal predpisy bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, keď mal vedomosť, že na strednej bunke sa práce pri výmene rezínu a údržbe dlhodobo vykonávajú za pomoci rebríka mal súd za preukázané najmä z vykonaného znaleckého dokazovania a výpovedami svedkov. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že nemal vedomosť o výkone práce prostredníctvom rebríka bez úplného rozovretia, keďže poškodený zamestnanec toto žalovanému ako zamestnávateľovi neoznámil. Ak by aj zamestnávateľ nevedel, že nebolo možné použiť dvojité rebrík v úplnom rozovretí, vedel, že práce na strednej bunke sa vykonávajú

bez plošiny, pomocou rebríka. Úlohou zamestnávateľa pritom bolo zabezpečiť, aby pracovné postupy pri obsluhu strednej bunky neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a zlepšiť tak pracovné podmienky výrobných zamestnancov (§ 6 ods. 1 písm. b), d) ZoBOZP). Súd sa stotožnil s vyjadrením znaleckého ústavu v posudkovej časti (č.l. 303 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 14C/191/2014), podľa ktorého síce zamestnávateľ prostredníctvom vedúceho zamestnanca C. určil pracovný postup e-mailom zo dňa 15.06.2011, ale tento pracovný postup nebol spracovaný na základe skutkového stavu pracoviska, pretože ak by zamestnávateľ skontroloval pracovný postup, ktorý zadal, zistil by, že ak zamestnanci použijú dvojité rebríky, že tento nie je možné použiť v danom priestore v úplnom rozovretí, že musia vystúpiť na také stupne, kde nie je možnosť sa pridržovať postranníc rebríka, že pri pohybe po rebríku sa musia pridržovať okolitých predmetov, čím dochádza k možnému vychýleniu tela zamestnanca s osou rebríka. Rovnako ani použitie jednoduchého rebríka bez ďalších prijatých opatrení nemôže predstavovať bezpečný pracovný postup, keďže steny bunky podľa svedeckých výpovedí svedkov p.X. a p.G., boli šmykľavé. Bolo povinnosťou žalovaného v zmysle § 6 ods. 1 písm. a), c), i) ZoBOZP vykonať potrebné opatrenia, aby čo najviac obmedzil nebezpečenstvo pri pohybe po rebríku. Vychádzajúc zo znaleckého posudku, bolo jeho povinnosťou určiť použitie jednoduchého alebo dvojitého rebríka, zabezpečiť zaistenie koncov rebríka za účelom zabránenia prípadnému vychýleniu rebríka, určiť pracovný postup a v rámci neho určiť, kedy zamestnanec už pri výstupe na rebrík bol povinný sa zapnúť o ukotvenú samonavíjaciu kladku s telovým bezpečnostným postrojom. Žalovaný však nevykonával potrebné opatrenia, aby čo najviac obmedzil nebezpečenstvo pri pohybe po rebríku, trpel stav používanie dvojitého univerzálneho rebríka v priestore, kde nebolo technicky možné rebrík rozovrieť na maximálnu šírku, aby boli popruhy napnuté, nezabezpečil namontovanie ochranného zariadenia, ktoré by zastavilo pád z výšky zamestnanca, ktorý sa pohybuje po rebríku (§ 6 ods. 1 písm. j) ZoBOZP).

54. Žalovaný ako zamestnávateľ teda porušil ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), b), c), d), i) a j) ZoBOZP, keď v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce pri výmene rezínu v súlade s právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; nezlepšil pracovné podmienky na strednej bunke, pričom to bolo v jeho možnostiach; nezisťoval nebezpečenstvá hroziace zamestnancom pri obsluhu strednej bunky; nezabezpečil, aby pracovný postup neohrozoval bezpečnosť a zdravie zamestnancov; neurčil bezpečný pracovný postup pri práci na strednej bunke a neurčil a nezabezpečil ochranné prostriedky, ktoré sa musia používať.

55. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákonníka práce zodpovednosť zamestnávateľa nie je absolútna a možno sa jej zbaviť celkom alebo sčasti, a to vtedy, ak škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali.

56. Súd má za to, že žalovaný ako zamestnávateľ sa zodpovednosti čiastočne zbavil, nakoľko v konaní bolo dokazovaním preukázané, že jednou z príčin poškodenia zdravia zamestnanca v dôsledku pracovného úrazu, a teda následne jednou z príčin vyplatenia dávok dôchodkového poistenia, bola skutočnosť, že aj zo strany zamestnanca došlo k porušeniu predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Poškodený ako vedúci zamestnanec čiastočne zodpovedá za pracovný úraz, keď nedodržiaval zásady bezpečnej práce a nechránil si svoje zdravie, keď vykonával práce na rebríku, ktorý nebol rozovretý na maximálny rozsah a nepostačoval svojou výškou na danú pracovnú činnosť (z ktorého dôvodu aj došlo k nedovolenému vychýleniu tela poškodeného zamestnanca), pričom tento použil v rozpore s návodom na jeho použitie. Poškodený zamestnanec si zvolil nevhodný pracovný prostriedok na danú činnosť, keď podľa záveru znaleckého ústavu bol na prácu na strednej bunke vhodnejší jednoduchý rebrík, pričom nevhodnosť výberu dvojitého rebríka mala byť poškodenému zrejmá zo skutočnosti, že dvojité rebríky nie je možné použiť v súlade s návodom na jeho použitie, nakoľko ho nebolo možné rozovrieť tak, aby boli jeho popruhy napnuté. Ak poškodený zamestnanec dospel k záveru, že nie je možné vykonať prácu bezpečným spôsobom, či už za použitia jednoduchého alebo dvojitého rebríka, bol povinný uvedené nahlásiť nadriadenému zamestnancovi, a mal výkon práce odmietnuť. Taktiež z vyjadrenia poškodeného zamestnanca je zrejmé, že sám si nebezpečenstvo pracovného postupu uvedomoval, ale sa spoliehal, že sa nič nestane, keďže uvedenú činnosť už viackrát vykonával. Nepoužitie bezpečnostného postroja, hoci tento mal poškodený zamestnanec k dispozícii nemožno hodnotiť ako porušenie povinnosti, nakoľko

zo znaleckého dokazovania vyplýva, že zamestnanec už pred samotným výstupom na rebrík mal mať povinnosť sa upnúť o samonavíjajúcu kladku prostredníctvom bezpečnostného celotelového postroja, ktorá sa pri pohybe zamestnanca smerom hore navíja a pri zostupe sa odvíja, ktorá samonavíjajúca kladka je pripevnená o zamestnávateľom určený kotviaci bod. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že takéto zabezpečenie na danom mieste nebolo. Možnosť použiť bezpečnostný postroj je potom bez významu, ak zamestnávateľ v rámci svojich povinností, nezabezpečil samonavíjajúcu kladku k bezpečnostnému postroju a neurčil kotviaci bod, ktoré istenie by jediné malo význam počas výstupu na rebrík aj zostupu z neho a zabránilo by pracovnému úrazu. Rovnako nie je možné považovať za jednu z príčin vzniku škody a porušenie ustanovenia § 12 ods. 2 písm. j) ZoBOZP neoznámenie nedostatkov, ktoré by pri práci mohli ohroziť bezpečnosť a zdravie pri práci a to nebezpečnosť obsluhy strednej bunky z rebríka v neúplnom rozovretí vedúcemu zamestnancovi, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný ako zamestnávateľ o nebezpečnosti obsluhy strednej bunky z rebríka vedel a trpel ho, čo vyplýva aj z výpovedí svedkov C. a tiež C.. I..

57. Poškodený zamestnanec teda s poukazom na znalecký posudok porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a), c) bod 1., j) ZoBOZP, a síce, nedodrжал právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásady bezpečnej práce, zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený; nepoužil pracovný prostriedok - rebrík v súlade s návodom na používanie, s ktorým bol riadne a preukázateľne oboznámený, keďže použil dvojitý rebrík na mieste, kde nemohol byť úplne rozovretý; neoznámil bez zbytočného odkladu vedúcemu zamestnancovi alebo podľa potreby bezpečnostnému technikovi alebo autorizovanému bezpečnostnému technikovi, zástupcovi zamestnancov pre bezpečnosť, príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru tie nedostatky, ktoré by pri práci mohli ohroziť bezpečnosť alebo zdravie, najmä bezprostredné a vážne ohrozenie života alebo zdravia, čím je naplnený zákonný dôvod čiastočnej liberácie zamestnávateľa za pracovný úraz v zmysle ustanovenia § 196 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce.

58. Súd dospel k záveru, že napriek tomu, že poškodený bol v čase pracovného úrazu vedúcim zmeny (uvedené v konaní nebolo sporné) nemožno vyvodzovať jeho zodpovednosť za pracovný úraz s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 5 ZoBOZP. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že pracovný úraz sa stal priamo poškodenému zamestnancovi ako vedúcemu zmeny pri osobnom výkone kontroly práce podriadených zamestnancov. Vedúci zamestnanec je vedúcim zamestnancom len vo vzťahu k iným zamestnancom, nemôže však byť vedúcim zamestnancom sám voči sebe. Vedúci zamestnanec nemôže riadiť, organizovať a kontrolovať vlastnú prácu; toto oprávnenie má len iný vedúci zamestnanec, ktorý je tomuto (nižšie postavenému) vedúcemu zamestnancovi nadriadený. V danej situácii pracovného úrazu nevystupoval poškodený zamestnanec ako vedúci zamestnanec a jeho postavenie nemalo vplyv na pracovný úraz. Pri povinnostiach vedúcich zamestnancov v oblasti BOZP je totiž dôležité, že sa nimi zabezpečuje utváranie priaznivých pracovných podmienok a zaisťovanie bezpečnosti a ochrany zdravia pre podriadených zamestnancov. Porušenie ustanovenia § 12 ods. 5 ZoBOZP by teda mohlo byť vedúcemu zamestnancovi kladené za vinu iba vtedy, ak by vo vzťahu ku svojim podriadeným zamestnancom neriadil práce tak, aby bola zaistená ich bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci a došlo by k pracovnému úrazu niektorého z podriadených zamestnancov. Keďže k pracovnému úrazu žiadneho podriadeného zamestnanca nedošlo, ale došlo k pracovnému úrazu poškodeného zamestnanca (ktorý sám sebe vedúcim zamestnancom nie je), nemožno vyvodzovať jeho zodpovednosť za pracovný úraz s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 5 ZoBOZP a rovnako to platí aj pre ustanovenie § 82 písm. b) ZP.

59. Súd sa nestotožnil ani s argumentom žalovaného, že zamestnávateľ ako právnická osoba vystupuje vždy iba prostredníctvom konkrétnych fyzických osôb, najmä svojich zamestnancov a svojich vedúcich zamestnancov a že väčšinu porušení povinností, ktorých sa mal podľa znalca dopustiť žalovaný ako zamestnávateľ, je potrebné v konečnom dôsledku pričítať na vrub poškodeného, lebo poškodený bol tou osobou, ktorá za dodržiavanie konkrétnych bezpečnostných predpisov na ním riadenom úseku niesla priamu zodpovednosť. Poškodený zamestnanec predsa nemôže zodpovedať za to, že zamestnávateľ, pre sirupáreň reprezentovaný nadriadeným zamestnancom C. ako vedúcim sirupárne, sa buď nedostatočne zaoberal rizikami vyplývajúcimi z roky zaužívaného pracovného postupu, alebo sa nimi zaoberal, ale ich správne nevyhodnotil a neprijal opatrenia v zmysle stanovenia konkrétneho a bezpečného pracovného postupu v špecifických podmienkach sirupárne. Pracovný postup pri výmene rezínu určil vedúci sirupárne vo svojom e-maile, a teda tento pracovný postup nebol

ponechaný na zmenového majstra, a tento nebol oprávnený ani povinný ho meniť alebo upravovať. S poukazom na ustanovenie § 6 ods. 10 ZoBOZP nemožno akceptovať názor žalovaného, že povinnosť zamestnávateľa sa rovná povinnosti vedúceho zamestnanca zamestnávateľa, a že porušenie povinností poškodeného zamestnanca sa v konečnom dôsledku môže javiť ako porušenie povinností žalovaného ako zamestnávateľa. Takýto prístup žalovaného nemožno hodnotiť inak ako nedôvodné zbavovanie sa zodpovednosti zamestnávateľa.

60. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že taxatívne vymedzené dôvody, pre ktoré sa zamestnávateľ môže zbaviť zodpovednosti za pracovný úraz celkom v zmysle ustanovenia § 196 ods. 1 písmena a) Zákonníka práce neboli naplnené a zamestnávateľom preukázané. Zamestnanec síce porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s ktorými bol riadne oboznámený, avšak uvedená skutočnosť nebola jedinou príčinou škody, nakoľko došlo k porušeniu povinností taktiež zo strany zamestnávateľa (§ 196 ods. 2 písm. a) ZP).

61. Súd vyhodnotil mieru zodpovednosti poškodeného zamestnanca vo vzťahu k jeho zavineniu oproti porušeniu povinností zamestnávateľa, pričom dospel k miere zavinenia žalovaného na vzniknutom pracovnom úraze v podiele 75 % a miere zavinenia poškodeného zamestnanca v podiele 25 %. Keďže na porušenie povinností zamestnávateľa je potrebné hľadieť prísnejšie, nakoľko je to on, kto je povinný zabezpečiť bezpečné pracovné podmienky pre svojich zamestnancov vykonaním potrebných opatrení, súd u žalovaného ustálil vyššiu mieru zavinenia. Keby žalovaný svoje povinnosti dodržal, a po posúdení rizika vyplývajúceho z obsluhy strednej bunky túto vybavil obslužnou plošinou alebo rebríkom so zaistenými koncami za účelom jeho stabilizácie a zabezpečil samonavíjaciu kladku, o ktorú by sa upínal bezpečnostný postroj, k pracovnému úrazu by neprišlo. Porušenie povinností poškodeného zamestnanca je potrebné posudzovať miernejšie z dôvodu, že pracovný postup, pri ktorom sa úraz stal, sa takým spôsobom vykonával dlhodobo, s vedomím zamestnávateľa, a účinným prostriedkom, ktorým by sa poškodený zamestnanec ochránil pred pracovným úrazom, by bolo iba odmietnutie výkonu práce. I keby totiž poškodený zamestnanec použil jednoduchý rebrík zaistený napr. podriadeným zamestnancom, nebola k dispozícii samonavíjacia kladka, o ktorú by si upol bezpečnostný postroj, aby tak bol chránený pri výstupe a zostupe.

62. Vykonaným dokazovaním teda dospel súd k záveru, že žalovaný ako zamestnávateľ sa dopustil zavineného protiprávneho konania, ktoré bolo v priamej príčinnej súvislosti so vznikom úrazu poškodeného zamestnanca, pričom zbaviť zodpovednosti sa mu podarilo iba sčasti, a to v rozsahu 25 %. Stanovená miera zodpovednosti žalovaného ako zamestnávateľa v rozsahu 75 %, zodpovedajúca 25 %-nej miere zavinenia aj samotného poškodeného zamestnanca na vzniku úrazu, je podľa názoru súdu primeraná miere zistených porušení predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zo strany zamestnávateľa s prihliadnutím na mieru zodpovednosti samotného zamestnanca. Uvedenej miere zodpovedá aj tá skutočnosť, že žalovaný porušil šesť ustanovení ZoBOZP (§ 6 ods. 1 písm. a), b), c), d), i), j)), kým poškodený dve (§ 12 ods. 2 písm. a), c) bod 1.), čo percentuálne pri porušení celkovo ôsmich ustanovení predstavuje 75 % u zamestnávateľa a 25 % u zamestnanca.

63. Vzhľadom na uvedené žalovaný zodpovedá za náhradu škody, ktorá žalobkyni vznikla vyplatením dávok za obdobie od 05.09.2017 do 04.09.2018 v rozsahu 75 %.

64. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku vo výške 3.277,62 eur. Vo zvyšnej časti súd konanie zastavil a to vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou - vo výške 1.092,54 eur.

65. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

66. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatí žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednávania veci zastavené, resp. sčasti zastavené. Žalovaný vyjadril so späťvzatím súhlas.

67. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

69. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Podľa Čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

72. Podľa Čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

73. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď žalobkyni bola zo sumy 4.370,16 eur priznaná suma 3.277,62 eur (v časti 1.092,54 eur bolo konanie zastavené), z čoho vyplýva hrubý úspech žalobkyne 75% a hrubý úspech žalovaného 25% a teda konečný čistý úspech žalobkyne je 50% (75-25). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených nákladov konania v rozsahu 50%. Nakoľko však žalobkyni v konaní žiadne trovy nevznikli (od súdneho poplatku je oslobodená, v konaní právne zastúpená nebola, náklady na cestovné jej nevznikli, v žalobe si nárok na náhradu trov konania neuplatnila), pričom takúto situáciu Civilný sporový poriadok neupravuje, súd jej vo výroku III. s poukazom na princíp racionálneho zákonodarcu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

74. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).